

فرهنگ

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی: خبرهای خوش برای هنرمندان ممنوع کار در راه است

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در بیستمین جشنواره بین‌المللی نمایش عروسکی تهران مبارک، در حاشیه تماشای نمایش عروسکی «طران» درباره هنرمندان ممنوع الکار مطالبی را بیان کرد و گفت: همان‌طور که بارها گفتیم مشکل عددهای از این افراد با کمک نهادهای قضایی، امنیتی و اقدامات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی حل شد، بخشی دیگر از کسانی که چنین مشکلی دارند هم در آستانه حل هستند و منتشر خواهد شد، البته برخی از این افراد محکومیت‌های قضایی دارند که حل مشکل آنان سخت‌تر است.

سیدعباس صالحی ادامه داد: البته عزیزان فعال در حوزه قضایی نوید خوبی دادند که این امکان فراهم شود تا در حوزه قضایی هم اگر شود کمک‌هایی انجام داد، به همین منظور یکی از عزیزانی که در زندان بود با وجود محکومیت قضایی پنج‌شنبه آزاد شد و توانست از مرخصی استفاده کند، البته می‌تواند از عفو هم برخوردار شود. وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی گفت: تمام تلاش‌مان این است در همکاری همه‌جانبه با دستگاه‌های مؤثر در این حوزه به نحوی ممنوع‌الکاری‌هایی که امکان رفع آنها وجود دارد برطرف شوند البته این اقدام تا الان هم صورت گرفته است ولی باید توجه داشت این روند به شکل غیراعلامی صورت می‌گیرد تا پیامدهای بعدی به وجود نیاید. به همین منظور درمورد بخشی دیگر نیز قویاً در حال تلاش هستیم و تعدادی از آنها در آستانه رفع مشکل قرار دارند.

آینده هنر ایران در استان هاست

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در مورد برنامه‌های حمایتی تئاتر استان‌ها هم اظهار کرد: تئاترهای استانی سرمایه ملی محسوب می‌شوند برای همین در مرکز و استان‌ها باید از آن پاسداری کنیم. بارها در سفرهای استانی در دیداری که با استانداران محترم داشتم و همچنین در گفت‌وگو با کسانی که در استان برنامه‌ریزی بود چه‌ای می‌کردند، تأکید داشتم تئاتر استان بخشی از نمای بصری استان‌هاست و خیلی می‌تواند در راستای معرفی استان‌ها کمک‌کننده باشد. صالحی گفت: استان‌ها را نمی‌توان فقط با جغرافیا و طبیعت‌شان تعریف کرد اینها مواهب خدادادی هستند اما مواهب انسانی که برگرفته از مواهب خدادادی هستند را نباید کم‌اهمیت‌تر از مواهب خدادادی بدانیم. وی با تأکید بر اینکه آینده هنر ایران در استان‌هاست، اظهار کرد: با همه وجود به این مسأله اعتقاد دارم چرا که ترکیبی از رنگین‌کمان مختلفی را در جای جای ایران می‌بینیم که به کمک هنر متنوع ایرانی خواهد آمد و این‌شاء الله برای حمایت از این مسیر تمام تلاش‌مان را خواهیم کرد. وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی گفت: وقتی جشنواره‌ای را تمام می‌کنیم باید شروع جشنواره بهتر جشنواره سال آینده بدهد این‌شاء الله در جشنواره عروسکی هم این اتفاق به سرعت رخ خواهد داد. وی یادآور شد: اگر می‌خواهیم سنت‌های فراموش شده و یا در حال فراموشی را ترویج کنیم بخشی از آن به این مسأله بستگی دارد که این سنت‌ها را از طریق نمایش زنده احیا کنیم: هنرهای نمایشی به احیای سنت‌های فراموش شده کمک می‌کنند. وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در پایان نیز با بچه‌های کمی‌توان هنرمند سیستان و بلوچستان دیدار و گفت‌وگو کرد.

گفت‌وگوی «ایران» با مریم سعادت، بازیگری که راحت نمی‌خندد

تجربه گپ و گفت زنانه در جوکر

اینکه در آثار طنز زیادی حضور داشتم، اما راحت نمی‌خندم و به اصطلاح خوش‌خنده بهره بردن از بازیگرانی می‌گویم طنز موقعیت را بسیار دوست دارم و در این مسابقه نیز بارها و بارها طنز موقعیت پیش می‌آمد که کنترل خنده بسیار سخت بود.

خوشحال

شدم که

بناون نیز

می‌توانند در

برنامه جوکر

کنار یکدیگر

نشینند و

گپ بزنند و

خاطره تعریف

کنند و مردم

را بخندانند.

به نظرم

ساخت جوکر

بناون اتفاقی

مبارک و

درست است

یکی از اتفاقات قابل توجه این برنامه بهره بردن از بازیگرانی است که شاید این روزها کمتر در این عرصه حضور دارند. اساساً موقعیت این برنامه می‌تواند منجر به ظهور و بروز استعداد‌های طنز کمتر مورد توجه قرار گرفته، شود و به هنرمندان از یاد رفته فرصت درخشیدن بدهد؟

ترکیب بازیگرانی که به این مسابقه دعوت می‌شوند، بسیار مهم است. در حقیقت افرادی که برای هر فصل کنار یکدیگر قرار می‌گیرند باید بتوانند کار را برای خودشان مفرح و شاد و دوست‌داشتنی کنند تا حال خوششان انعکاس پیدا کند و مردم از مسابقه لذت ببرند. حال در این گونه مسابقات ممکن است از کسانی بهره برده شود که این روزها کمتر در عرصه تصویر فعالیت دارند و این موقعیت برایشان فراهم می‌شود تا دوباره بتوانند بازگردند که بسیار خوب است و «جوکر» طبقه ۲۱ می‌تواند چنین تأثیری داشته باشد.

البته اساساً هر کاری راه و رسم خود و ضبط کار یک زمان مشخصی دارد که همه باید در کوتاه‌مدت به یک هماهنگی برسند. درست است که اکثر بازیگران با هم همکاری داشته‌اند و اساساً دوست و آشنا هستند، اما برنامه باید تبدیل به محفل گرمی شود تا بتوان از آن بهره برد. پس باید قبل از ضبط هر فصل دستورالعمل‌هایی داده و با هر کسی جلسه‌ای گذاشته شود تا اگر کسی ذهنیت اشتباهی دارد، پاک شود و همه روی یک مدار قرار بگیرند.

به نظر می‌رسد کم‌دین‌ها و بازیگران آثار طنز، به دلیل تجربیاتشان در شرایط تولید فیلم و سریال‌های کمدی و طنز و اهمیت کنترل خنده، در برنامه «جوکر» طبقه ۲۱ هم توانایی بیشتری در خنداندن دیگران و کنترل خندیدن خودشان داشته باشند. نظر شما درباره این موضوع چیست؟

ذکر این نکته‌خالی از لطف نیست، بازیگرانی که بیشتر در آثار کمدی کار می‌کنند، بیشتر می‌توانند خود را حفظ کنند و در خنداندن دیگران تبحر دارند. این امر طبیعی است که این هنرمندان در این زمینه بیشتر تخصص دارند و بهتر می‌توانند نتیجه بگیرند. البته من واقعاً این‌گونه نیستم با

چند فصل چقدر موفق به تحقق این امر شده‌است؟
بله، تعریف شما از مخاطب ایرانی درست است. من هم دیر می‌خندم و چه بسا شاید با تماشای یک فیلم، برنامه و یا تئاتر کمدی که می‌بینم، نفر آخری باشم که بخندم اما این‌گونه نیست که بخواهم جبهه بگیرم و اصلاً نخندم. اتفاقاً طنز موقعیت را شدت دوست دارم و به آن واکنش نشان می‌دهم. در «جوکر» طبقه ۲۱ بی‌نهایت و بی‌شمار طنز موقعیت پیش می‌آید و شاید همان بیشتر باعث خنداندن همه می‌شود.

چقدر زمان صرف آموزش کسانی که تاکنون تجربه این بازی را نداشته‌اند، می‌شود؟ چقدر با تیم نویسندگان برنامه برای تعریف خاطره و جوک‌تایم و... تعامل داشتید و با آنها پیش می‌رفتید؟
این تعامل و همفکری با دوستان نویسنده به نظرم کار سختی نبود. چند جلسه با نویسندگان صحبت و سعی کردیم فکرهایمان را به هم نزدیک کنیم. به عنوان مثال جوک‌تایمی که آنها برای من در نظر داشتند با توجه به آن چیزی که بیشتر تجربه‌اش را دارم، بود. اما آن چیزی که در ذهن بود، با دوستان مطرح کردم و در نهایت همانی که می‌خواستیم، اجرا کردیم.

فرد پرنزنی نیستم که بگویم جایم در این برنامه‌ها خالی بود. آدم شادی هستم اما نه آن‌گونه که با خود بگویم چرا مرا به این‌گونه برنامه‌ها دعوت نمی‌کنند. من بیشتر از هر زمان وقتی دیدم خانم‌ها قرار است در این مسابقه شرکت کنند، بسیار خوشحال شدم که بناون نیز می‌توانند کنار یکدیگر بنشینند و گپ بزنند و خاطره تعریف کنند و مردم را بخندانند. به نظرم اتفاقی مبارک و درست و برنامه سالمی است. به من هم در این فصل خوش گذشت و کیف کردم و امیدوارم این برنامه با بازیگران زن دیگری ادامه داشته باشد.

مخاطب ایرانی شهره است به دیر خندیدن، حالا اگر خرق عادت می‌شود هم اتفاق افتاده باشد که دیگران سخت‌تری شود. «جوکر» در این

۱۳۶۹ وارد دنیای بازیگری شد. درباره مریم سعادت حرف می‌زنیم: هنرمند پیشگسوتی که لحظات خاطره‌انگیزی برای مخاطبان عرصه تصویر رقم زده است و این روزها شاهد حضورش در دومین فصل بناون «جوکر» ۲ طبقه ۲۱ هستیم. همین موضوع بهانه‌ای شد تا با او گفت‌وگو کنیم که در ادامه می‌خوانید.

خاتم سعادت در ابتدا برایمان از تجربه حضور خود در «جوکر» طبقه ۲۱ بگویید و اینکه این برنامه چه جذابیت‌هایی برایمان داشت؟

برای شرکت در این برنامه هدفی مشخص داشتم؛ اینکه بگویم چرا می‌گویم خاتم‌ها نمی‌توانند شاد باشند و به اصطلاح بگویند و بخندند. البته باید به این نکته اشاره کنم من

گفت‌وگو

سپیده شریعت رضوی

خبرنگار

به جرأت می‌توان گفت شهرتش با نقش «اعظم جمالی» در مجموعه «قصه‌های تابه‌تا» رقم خورد. او که در این سریال جزو بازیگران اصلی بود، در ۲۶ سالگی اولین نقش جدی و پررنگ خود را بخوبی ایفا کرد. ناگفته نماند که وی پیش از این کار خود را با عروسک‌گردانی آغاز و زمینه اصلی فعالیتش را این‌گونه انتخاب کرد تا اینکه برای بازی در نقش کوتاهی در سریال «ارایشگاه زیبا» توسط کارگردان این سریال یعنی مرضیه برومند انتخاب و سال

چالش‌های دهه شصتی‌ها در نوفل لوشاتو ادامه دارد

من کشتی

گزارش

معمومه غفاری

روزنامه‌نگار

دوراهی‌هایی عجیب و غریب قرار می‌داد، دوراهی‌هایی که بیرون آمدن از آن برای هر فردی در آن دوران کاری سخت و پرمشقت به شمار می‌آمد. اما اگر بخواهیم از روند شکل‌گیری تا اجرای «من کشتی» روی صحنه نمایش بیشتر بدانیم باید پای صحبت‌های «مریم رادپور» بنشینیم. کارگردان جوانی که تئاترهای همچون سیاوش درآتش، پرنسس و دزد دریایی را در رزومه کاری خود داشته و حالا در کنار کارگردانی «من کشتی» نقش مادر «کیوان» شخصیت اصلی داستان را هم بازی می‌کند.

رادپور در خصوص تولید و اجرای نمایش «من کشتی» می‌گوید: اولین بار وقتی محمدامین فرشاده‌مهر، نویسنده این کار متن نمایش را که نوشته بود برام فرستاد، شروع به خواندن کردم و جذب داستان شدم. متنی که نسبت به متن‌های دیگری که خوانده بودم پراز جذابیت و گیره بود. کارگردان نمایش «من کشتی» ادامه می‌دهد: پس از خواندن متن، به فکر فرورفتن و درگیر زندگی «کیوان»

نقش اصلی داستان شدم. فردی که متولد دهه‌شصت است و با اتفاقات کوچک و بزرگی در آن دوران کار سخت و پرمشقت تصمیم‌هایی درست با غلط گرفته است.

دهه شصتی‌ها، نسلی متفاوت

وی در ادامه با بیان اینکه متولدین دهه‌شصت، نسلی متفاوت هستند و در دوران کودکی، نوجوانی و جوانی و حتی میانسال خود مسائل خاصی را به چشم دیده‌اند، گفت: اغلب چالش‌هایی که دهه شصتی‌ها داشته‌اند، خاص، عجیب و فقط برای آنها بوده. نسلی که از یک دوره کاملاً سنتی به یک دوره کاملاً دیجیتال پرت شده‌اند. آنها شاهد چالش‌هایی بودند که نسل‌های بعدی نه تنها با این چالش‌ها روبرو نیستند، بلکه با شنیدن برخی از آنها تعجب هم می‌کنند. رادپور با اشاره به اینکه کارگردانی نمایش را به همراه «سلیم ثنائی» انجام داده است، اضافه کرد: پس از خواندن متن نمایش با آقای سلیم ثنائی صحبتی برای بحث تهیه‌کنندگی

به همین دلیل برای اینکه بتوانیم تقریباً به هدف‌هایمان برسیم در طول مسیر از یک مشاوران خبره‌ای کمک گرفتیم. به طور مثال استاد حمیدرضا نعیمی به عنوان مشاور در کنارمان بود و توانستیم با استفاده از نقطه نظرات ایشان فرم و میزانشن‌های خاصی را به کار اضافه کنیم.

داشتم و قرار شد کارگردانی کار را نیز هر دو با هم فکری همدیگر انجام دهیم که یک نقطه قوت برای این کار بود. در مدت زمان سه‌ماهه تمرین این نمایش با چالش‌های زیادی روبرو شدیم، اما با وجود بازیگران حرفه‌ای و کاربلد، روند تمرین امیدوارکننده پیش رفت.

این کارگردان تأکید کرد: اجرای یک نمایش با کم‌ترین میزان خطا و درگیر کردن مخاطب آن هم به صورت اصولی کار آسانی نیست،

تلفیق موسیقی و نمایش در من کشتی وی با بیان اینکه یکی دیگر از نقاط قوتی

علاقه‌مند آن منتظر فصل دوم هستیم، با این حال سازندگان آن هنوز تأییدی برای ساخت فصل دوم نداده‌اند. این سریال که فاجعه نمایشی بسیار ضعیف از یک کتاب است، دارای نقاط قوتی هم هست از جمله فیلمبرداری خوب و بازی قوی ایوان استراهوفسکی در نقش مگی چنورث که نقش اول سریال را برعهده دارد. او که در سریال، یک دامپزشک موفق است و در زندگی زناشویی‌اش دچار مشکل شده، به خوبی از پس این کاراکتر برآمده و گویا بازی اوست که به دنبال علل علمی و منطقی اتفاقات رخ داده در مزرعه می‌گردد. باقی درخشان او پیش‌تر در سریال «سرگذشت ندیمه» دیده شده بود.

تسخیر می‌شوند، حیوانات عجیب و غریب می‌شوند، برق‌ها اتصالی پیدا می‌کنند، ماشین‌ها روشن نمی‌شوند، تلفن‌ها از دسترس خارج می‌شوند، شخصیت‌های اصلی جان سالم به در می‌برند و شخصیت‌های فرعی کشته می‌شوند، حوصله سربر است. تمامی این‌ضعفا، ابتدا ناشی از فیلمنامه بد و سپس کارگردانی ضعیف است. در آثار ترسناک، قاب‌بندی نقش مهمی دارد که حتی این مسأله هم در سریال رعایت نشده است.

اوکونو و کوین تانچارون به تازگی به پایان رسیده و بر خلاف انتظارها یکی از ضعیف‌ترین سریال‌ها در ژانر وحشت و دلهره‌آور است که توسط جیمز زان، مغز متفکر آثاری چون «اره» و «حضار» تهیه شده است. گفته می‌شود این سریال، اقتباسی از رمان Stinger (نیش‌زن) نوشته رابرت مک کامون است. ایوان استراهوفسکی، اسکاوت اسپیدمن، راب مورگان، کتی بیکرو و جاسک اسپنسر از هنرمندانی هستند که در این مجموعه به ایفای نقش پرداختند.

داستان «فنجان چای» در یک مزرعه کوچک و منزوی در ایالت جورجیا اتفاق می‌افتد و شخصیت‌های مختلفی را به تصویر می‌کشد که باید با یک تهدید مرموز مقابله کنند. یکی از سازندگان این سریال را اثری به عنوان «یک معماری پیچیده، تریلری هیجان‌انگیز، داستانی ترسناک و توقف‌ناپذیر، درامی خانوادگی و حماسه‌ای علمی-تخیلی» توصیف کرده است. با وجود این، با مجموعه‌ای روبرو

نه مخاطب را درگیر می‌کند و نه بذر ترس را در دل‌هایم دارد

یک «فنجان چای» در مزرعه

نقد

فرزانه متین

سریال‌های موفق ترسناک و علمی-تخیلی، ما را وارد دنیایی از جنس بیگانگان و ترغیب به تماشای ادامه قصه می‌کنند. «مردگان متحرک»، «کانال صفر»، «اسلشر»، «عمارت جن زده بلای»، «تسخیرشدگان خانه هیل»، «هراسم نیمه‌شب» و... در جمله نمونه‌های موفق چند سال اخیر هستند که توانستند مخاطب را با خود همراه کنند. علاقه‌مندان این ژانر با پخش سریال «فنجان چای» (Teacup)، منتظر تجربه دوباره دلهره و وحشت بودند که با تماشای یکی، دو اپیزود از این مجموعه، ناامید شدند.

سریال ۸ اپیزودی «فنجان چای» به کارگردانی ال. ال کاتز، جان هیامز، کلوه